

Fay Hattındayız-6

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor?" (70.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Hepimizin çok iyi bildiği bir gerçek var: Dinimiz İslam, garip Müslümanlar'la yola çıktı. Ekonomisi, siyasî varlığı, Bilal-i Habeşî'nin üzerinden incelendiğinde etnik açıdan, coğrafyası -sudan ve yeşillikten arındırılmış olduğu için- gariptir.

Hatta Peygamber aleyhisselam da yetim ve öksüz olduğu için o dahi gariptir. Gariplik kelimesi yüzde yüz olarak Resûlullah'tan son sahabiye kadar, hepsinin üzerinde tecelli etmişti. Zengin sahabiler bile bir savaş gününde bütün mallarını infak edip ordu donatarak gariplik kervanına katılmışlardır.

Dinimiz gariplerle başladı, güçlenip büyüdü, kâinat dini olmasının gerekleri üzerinde görüldü. Ancak hepimizin defalarca dinlemiş olduğu bir hadisinde Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, "İslam garip başladı, başladığı gibi yine garip olacaktır" buyurmaktadır. İslam'ın başladığı garipliğe dönmesi sıfırlanması anlamında değildir. Allah Teâlâ'nın Kur'an'ında da işaret buyurduğu gibi İslam, küfrün hâkimiyet kurup kimseye göz açtırmadığı bir dönemde gelişmeye başlamış, sonra Allah küfrün belini büküp Bedir'de başını ezip Hendek'te fırtınaya tutunca ve Mekke'de İslam'ın sancağı dikilince, dinimiz bir kıta dini hâline gelmiştir.

Allah'ın kaderi bazen hakkı bazen batılı sivilterek yeryüzünde mümin kullarıyla mümin olmayan kulları arasındaki mücadelesinin sürekliliğini takdir buyurur. Bu kader İslam'da tecelli ettiğinde İslam güçlenmiş ve küfrün başı ezilmiş, sonra küfür güçlenmeye başladığında Müslümanlar geri çekilmeye mecbur olmuşlardır. İstanbul fethedilince Resûlullah aleyhisselamın müjdesi gerçekleşmiş, İslam tekrar ayağa kalkmıştır.

Müslümanlar Endülüs'ten hicrete zorlanır, kalanlar giyotinle yok edilirken İslam'ın kökü kazındı zannedilmiş, üzerinden yarım asır geçmeden nöbet İslam'a yeniden gelmiştir. Küfür cephesi Endülüs'ü kazandığını zannederken din merkezi kabul ettiği Ayasofya'yı kaybetmiştir. 'Bir orası bir burası' dengesi üzerinden bugüne kadar geldiği gibi, bu düzen kıyamete kadar da dinini böyle götürecektir. Hadis-i şerifin anlattığı budur.

Bir yörünge üzerinden dönen dinin baharı ve yazına tesadüf eden zamanı yaşayanlar dinin azametli gününü görürler; Endülüs'ün, Kuzey Afrika'nın, İstanbul'un fethini... Asya'nın içlerine kadar giden Ömer bin Abdülaziz'in ordularını, Hindistan'a giren fetih erlerini, Avrupa'nın içine kadar giren Osmanlı sultanını...

Mevsim gereği sonbahara ve kışa rastlayanlar da hilafetin düştüğünü, ezanların susturulduğunu, İslam coğrafyasının baştan sona kadar düşman çizmesi altına alındığını görürler. Ne İslam'ın izzetini görenler rahatlıkla arkalarına yaslanabilirler ne de sonbaharı görenler pes edebilirler. Dünya döndükçe mevsimler devam edeceği gibi kıyamete kadar da hak ve batılın renklerinin belli olacağı görüntüler yaşanacaktır. Ayet-i kerimenin buyurduğu da budur:

وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوَاهَا بَيْنَ النَّاسِ

Bu tespiti yakın plan bazı kareler üzerinde de görebiliriz. Bedir'in ardından Uhud'un gelmesi bunu anlatır. Ne baharı görenler şımarma hakkına sahiptir ne de sonbaharı görenler yese kapılıp Allah'ın mağlup olduğunu düşünme hakkına. İkisinde de mümin hata etmiş olacaktır. İstanbul fethedilip zafer kazanıldığı gün bile cihadı ve ibadetiyle her şey devam etmelidir. Aynı İstanbul'da hilafet düştüğü gün de Müslümanlar, fetih günü taşıdıkları heyecanı taşımak mecburiyetindedirler.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin vefatının üzerinden henüz elli sene bile geçmemişken torunlarının şehit edilmesi, İslam'ın garipliğinin en önemli işaretlerinden biridir. Ümmetimiz bunu yaşamıştır. Fakat bu garip şehadetin üzerinden çok geçmeden de yeni şehirler fethedilerek yeni topraklarda ezan sesi yankılandırılabilmiştir.

Kafalarımızdaki İslam projesi, böyle bir yörünge üzerinde seyretmeye ayarlı olmadığı sürece ve filmlerdeki gibi daima vaat edilenlerin güzel olacağını bekleyerek yaşadığımız İslamî hayat bir gün yese kapılıp çökme sonucuna taşıyabilir. Hayatın gerçekleri, hak-batıl savaşının tahakkuk etmesi İslam üzerine yansımayacak da nereye yansıyacaktır?

Ümmetimizin yaşayacağı 'gariplikler' siyasi-ekonomik ya da düşmanların etrafımızı çepeçevre kuşattığı garipliklerle sınırlı değildir. Veya bu garipliği coğrafyamızın mümbit olmayışıyla da tek başına izah edemeyiz. İslam kendi evlatları arasında da garip olabilir. Nitekim bugün topraklarımızda yaşanmakta olan şey, küfrün ve şer cephelerinin, birleştirilmiş Batı cenahının taarruzu değildir tek başına; ilahiyat fakültelerinde ashab-ı kiramın horlanarak konuşulması, Kur'an medresesinde ezber yapan hafızların bile kendini başı göğe degecek kadar gururlu ve aziz hissedip Allah'ın kitabını kıyamete kadar taşıyacak halkalardan biri görememesi de bu garipliklerden biridir. Garipliğin iliklerimize kadar işlediğini gösteren emarelerden biri de tesettürlü, belki çarşafli hatta peçeli annelerin, aynı kıyafeti evleninceye (evde kalma riskini atlatıncaya) kadar genç kızlarına uygun görmüyor oluşudur.

Müslümanlar'ın beş vakit namaz kıldıkları camilerde bile "ey müminler, Allah Teâlâ kadınlar hakkında buyuruyor ki" denememesi, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin konuştuğu sözlerin camilerde bile seçilmeksizin ve elenmeden, anlayış ve algı-idrak farklılıkları gibi sınırlamalara tâbi tutulmadan okunmaya cesaret edilemeyişi dahi bütünüyle bakıldığında ümmet-i Muhammed'in gariplik döneminden geçtiğini göstermektedir.

Ümmetimizin bu gariplik pozisyonunu bilmeden hareket eden anne-baba, muallim, vakıf görevlisi hata üstüne hata işleyebilir, beklentilerine de bir şekilde ulaşamayabilir. Camisi, medresesi, kitabı, hadisi, ashab-ı kiramı, müçtehit imamları hatta İstanbul'u fetheden delikanlı Mehmed'i anlatılması zor durumlar ve şahsiyetler olarak konuşulduğu için bu ümmet garipliğini zorunlu bir gözlük gibi hissediyor olabilir ama bunu bilerek, Bilal-i Habeşî radiyallahu anhın yaşadığı garipliğin bir benzerini yaşadığımızın farkında olmalı, böyle anlamalıyız.

Garipliğimiz Müslümanlığımızın gereğidir. Bunun hakkında içimizde sonradan çıkmış bir ur olduğu düşüncesini taşımamalıyız. Buna hazır olmadıkça esasen cennete çıkmak için gerekli yollara konmuş barikatlara da hazır değiliz demektir. Bir Müslüman, gariplik şartlarına ve sıkıntılara hazır değil ama cihada hazır olamaz. Müslüman cihada hazırsa gariplik tecellilerine de hazır olmalıdır. Şeytanla ve nefisle mücadeleye hazır isek o zaman garipliğin de kaderimiz olması durumunda onunla uğraşabilmeye hazır bulunmalıyız. Pes etmek, kaçmak, Allah'tan başka sığınılacak yer aramamak gariplik karşısında da geçerlidir.

Bunun hem fiiliyatını hem hissiyatını gerçekleştiren müminler olmalıyız.

İnternet çağında cep telefonunun can ve ruh hâline geldiği günlerin belki de en büyük garipliği, çevresindekilerin bütün İslam iddialarına rağmen kendi ailesini bile karşısına koymayı göze alarak Allah'ın ve Resûlü'nün buyurduğu, ümmetin müçtehitlerinin içtihat ettiğini din olarak gören ve hayatını dini için var olmasıyla açıklayan mücahide kadının bulunduğu hâldir. O kadının garipliği belki en büyük gariptir ama o garibe Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem müjde üstüne müjde vermiştir.

Çünkü 'bütün gariplere müjdelere olsun' buyuran Resûlullah'ın sünnetine uyararak, daha cazip gösteren ve 'tesettür' diye pazarlanan isimli keyf ü sefayı isteyen küfre inat olarak kapkara, çuval gibi elbisenin içinde şehrin en büyük caddelerinde yürüyen ve Allah'tan utanmayı kullardan utanmanın önüne

geçirdiğini meleklerle gösteren mücahide kadın bu ümmetin şerefidir. O bir gariptir ama Resûlullah'ın müjdesine ulaşmış bir gariptir.

Garipler kesinlikle elde tespihle kenara çekilmiş olanlar değildir, onlar üniversitenin en büyük amfisinde ya da iş dünyasına hükmederken de görülebilirler –garipliklerine rağmen. Çift başarıyla yürümektedirler. Garip, bütün gözlerin hırçın bakışlarına rağmen şeriatına göre düğün istediğini, yuvasını öyle kuracağını söyleyebilen ve dört kişilik bir İslam devleti olarak orayı yaşatıp idare edeceğini haykıran mümindir.

Garip, korkup kaçan ya da sinip gizlenen değildir. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi ve şeriatını sahiplenen kalmadıysa ben varım ya, diyerek bir kişi olsa bile kâinat kadar güçlü durduğunu söyleyen yığittir garip. Fakat her hâlükârda ümmetimiz bugününde, Resûlullah aleyhisselamın ilk günlerindeki gibi de gariplik çekmemektedir, imkânlarımız elimizdedir, elhamdülillah. Bu vesileyle garipliklerimiz üzerimizde baskı unsuru değil, bizi kamçılaman ve ileri iten gücümüz olmalıdır.

Gariplik, Resûlullah'ın davasını namus gibi savunmaktır. Garipler, Resûlullah'ın garip olmaması için garip kalmayı tercih etmişlerdir. Resûlullah'ın sünnetine yan gözle bakılmasın diye. Böyle garip müminler yaşlarına başlarına bakmazlar. Kıtaları dolaşan sahabileri örnek alırlar ve Allah'ın izniyle kıyamet günü o sahabilerin dirildiği yerde onlarla birlikte olurlar.

O garipler insanlarla değil arızalarla uğraşırlar. Hataların karşısına doğruları dikerler. Bidatle savaşmak yerine sünneti canlandırarak Resûlullah'ın dininin sönmemesini sağlarlar. Ve bu kimseler kıyamete kadar var olacaklardır zira onlar olmasa hayat bitmiş demektir. Bunun içindir ki böyle bir mümin delikanlıyı/genç kızı hayatın devam etmesini bereket sebebi olarak görür, varlığına dua edip ayakta durması için gayret ederiz. Öyle olmaya da hep birlikte gayretliyizdir.

Garipliğin birinci büyük dairesi, bütün Müslümanlar'ın garip olmasıdır. O dairenin içinde bir de garipliği cihatla, nefis mücadelesiyle taçlandırıp İblis'e karşı dik durarak ümmetin şerefini-şeriatını hiçbir zaman ezdirmeyerek ayakta durmak isteyen hakkın bekçileri vardır. Bunlar kalabalık dünyanın azınlığı durumundaki Müslümanlar'ın da azınlığıdır. Bu azınlığın içinde de üçüncü daire, Allah'ın şeriatını ayrıntılarına kadar bilen hakiki âlimlerdir.

Kıyamete doğru ümmetin, topraktan suyun çekilmesinden de daha ağır sonuçları olacak şekilde, 'Allah' ve 'Resûlullah' deyip bu uğurda hiçbir şeyden çekinmeyen, korkuyu içine almayan âlimleri de çekilecektir. Âlimler de aslında bu ümmetin kendisi demek olduklarından âlimlerin garipliği, dinin üçüncü gariplik dairesine sebep olacaktır. Âlimlerin kendi içinde de bir kısmı kendi ekolüne ve hoca silsilesine verdiği önemi öne çıkarınca bu sefer âlimler içinde İbni Mesud'dan, Ebu Hureyre'den, Buharî'den, Müslim'den beslenmeyi öne çıkaranlar dördüncü azınlık dairesini oluşturacaklardır.

Beşinci ve en küçük daire de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem el içinde ateş koru taşımak gibi zor olacağını buyurduğu dindarlığı yaşayabilenlerdir. Bunların yaptığı dininden öyle bir taviz vermeme derecesidir ki yürekleri onlara sanki ellerinde bir kor tutuyorlarmış gibi zorluk hissettirecektir.

İşte bu beşinci daire, Allah'ın kâinata güneşi ve gezegenin tamamını, dünyayı devam ettirmesinin nedenidir.

Bu beş dairenin tamamını oluşturan büyük Müslüman kitlesi, genişletilmiş beş halkalı çapa rağmen yine de azınlıktırlar gariplik döneminde.

Hayalî olmayan, yaşadığımız mevsim açısından müseccel garipliğimizden kaynaklanan bazı gerçekleri unutmamalıyız:

1- Bu gariplik Allah'ın izni ve lütfuyla hiçbir zaman yüzde yüz garip olmamız anlamında değildir. Yüzde yüz silindiğimiz zaman zaten hakkın kökü kurur ve iman ortadan kalkar. Böyle bir tehlike asla yoktur.

Batı güçleri Irak'tan, Afganistan'dan başlayıp Yemen'e, Suriye'ye geldiler ama bitiremeyeceklerdir. Yaptıkları yalnızca bir budamadan ibarettir ve Allah'ın şeriatına karşı gaflet içinde bulunan bazı nesilleri Allah'ın terbiye için kullandığı köpeklerdir.

Bu köpeklerin hırçınlığı ve saldırganlığı ümmet-i Muhammed'i toparlayacaktır. İslam'ın yeryüzünün tamamından silinmesi asla ve kata mümkün değildir. Ömrü olanlarımız bugün Afganistan'dan, Suriye'den, Yemen'den ve Türkiye'nin bir bölümünden İslam'ın minarelerinin silindiğini de elbette izleyeceklerdir ama şahit olunmalıdır ki buna sebep olan Amerika'dan İngiltere'ye kadar bütün saldırgan mercilerde yükselen ezanlar, bugünkü saldırganlıklarının bedeli olarak geri dönecektir.

Çünkü Allah Teâlâ kendisi için mağlubiyet yazmamıştır, haddini bilmeyip şeriatına saygısızlık edenleri terbiye etmektedir.

2- Gariplik İslam'ın bütünü için geçerli değildir. İslam'ın garip kalması, onu bir yerde ayakta tutacaktır. Mekke-Medine'mizi İngiltere'nin projelendirmesi ve Amerika'nın yardımıyla ezanın, haccın, umrenin ve Kur'an'ın Hanbelî mezhebine göre şeriat ilkelerinin tatbik edilmesiyle tutan Allah değil midir? Elhamdülillah.

Bir süre hac engellenebilirse de namaz devam eder. Hırsızın kolunun kesilmesi engellenirse de ramazan orucumuz yine devam eder. Tesettürümüzü engellerler, iffetimize dokunamazlar. Şeriatımız kökten engellenemez ve zaten tek bir santimetresi geriye kalsa bile bu asma yine büyüyebilir. Yoktan var eden Allah, taşların altında dayak atılan Bilal'e Kâbe'nin üzerine çıkıp ezan okumayı lütfetmiştir. Topraklarımızda da ezanın yasak olup 'tanrı uludur' seslerinin yükselmesini devlet ağırlığıyla yıllarca uygulayanlar daha sonra kendi cenazelerini bile ezanlarla kaldırmışlardır ki bu İslam'ın izzetinin onlara tattırdığı zillettir.

Allah'ın izniyle şeriatımızdan geriye kalacak tek bir misvak parçasından bile şeriatın tümü yeniden hilafetine, devletine, milyonlarca mücahit mümine yol bulabilecektir.

Allah'ın, şeriatını koruyacağından şüphemiz yoktur. Şüphemiz bir şeyden olacaksa o da gariplik kalkanı içinde bulunanlar arasında adımızın geçip geçmediğidir, nerede durduğumuzdur, algı operasyonlarından çekinen mi yoksa Bilal radiyallahu anhu örnek alıp algıların üzerine çıkan bir mümin mi olduğumuzdur. Bundan başka her şeyi Allah'a salıvermeliyiz; din onun, cennet onun, şeriat onun, cehennem onundur. Mümininden kâfirine kadar bütün insanların Hâlık'ı da odur.

3- Garipsek eğer, Kur'an adamıyızdır. Resûlullah'ın ve ashabının peşindeyizdir. Ve İslam'ın bütününe talibizdir, parçalarından birine değil.

Sabah namazını ihmal edip herhangi bir şekilde cihat edebiyatı parçalamaya utanırız. Müminlerin yardımlarını cebimize koyarken ateşten bir parça koyduğumuzu düşünürüz. Bir bağ sakal bırakıp gusül abdestini ihmal eden çarpık Müslümanlık bize uymaz. Papaza kızıp oruç bozar gibi, birine kızdığımız için cuma namazını protesto etmeyiz.

4- İnanmaktayız ki bizler garibiz ve garip olduğumuz için de azınlığız. Ama tortusuz olduğumuzdaki az hâlimiz, olduğu gibi tortudan ibaret kimselerden daha ağır basar. Garip olmayanların aylarca süren çalışması, bizden bir garibin ellerini açıp Rabbine yalvarmasını geçebilir. Bu Allah için zor değildir.

Bizler yeter ki ümmetimizin şerefini, ahiret endişemizi, cennet umudumuzu ve cehennem korkumuzu boşa harcamayan bir plan ve programla çalışalım. Hata edip yanılmanın panzehri anında istiğfar etmektir. Kur'an'ımız, hatamıza ettiğimiz istiğfarla birlikte hatanın da sevaba dönüşeceğini vaat etmektedir.

Umut yükümüzü ve enerjimizi biiznillah hiçbir ölüm ve işkence bitiremez. Toprağın dibine kadar indirilsek, bizi fay hattının en sonuna kadar gömseler oradan yine yeşerecek kadar büyük bir heyecan

taşımalıyız. Zira kendimizi Allah ile beraber hissediyoruz ve “üçüncüsü Allah olan iki kişi niye ağlasın?” diyen Kur’an bize hitap etmektedir.

‘Onlar çok, biz azız’ belki. Doğru. Ama bizim tortumuz yoktur. Münafık değil, yağcı-yağdancı değil, menfaatçi değil, gevşek değil, laçka değil, tavizci değil; öz müminiz, Kur’an ile ve sünnetle yürüyoruz. Heva ve hevesimizin peşinden değil, ümmetimizin önderleri ve müçtehitlerini izleyerek ilerliyoruz. Müminin özgül ağırlığı, karşısındaki kitlenin tamamından ağır olacak kadar değerlidir.

Uçakları ve tanklarının menzili nihayetinde bellidir. Ama bizim uçaklarımız bir kere atmaya başladığında, biz değil o esnada Allah attığı için, (وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى) ayetine bir kere muhatap olabilirsek füzelerimiz de Allah’ın izniyle meleklerin yardımındaki bir füzedir o zaman. Her ne kadar bizim gayretimiz ve heyecanımız onların bilgisayar programından daha iyisini yapmak ve onların füzelerinin menzilinden daha uzun menzillisi üzerinde çalışmaksa da bunu becerilsek de beceremesek de kalemimizin mürekkebinde Allah’tan gelen yardımı taşımaktayızdır.

Allah bizimle olduğu için rahatız ve emniyet içindeyizdir.

5- Sözelimi namaz kılmanın ‘sadece farzlara dikkat ediyor’ ya da ‘sünnetleri de kılıyor ama nafile namaz kılmıyor’ gibi dereceleri olduğu gibi garipliği de farklı farklı görmek gerekiyor.

Çünkü bu da Allah’ın namaz gibi bir imtihanıdır. İstanbul’da ‘hissedilen hava sıcaklığı’ dendiği gibi havanın bir hissedileni bir de gerçek olanı vardır. Birinci basamağı aşanları Allah ikinci basamağa yükseltir. Üçüncüden dördüncüye, oradan beşinciye... Son derecede de avucunun içinde kor tuttuğu hâlde taviz vermediği görülürse yürüyen bir meleğe dönüşür insan. Dünyada meleklerin peşinden koştuğu bir melek olmak böyle mümkündür.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.